

หนังสือ ขบถกษัตริย์

ปีที่ ๑ เล่มที่ ๔ กรุงเทพฯ วันจันทร์ ที่ ๒๒ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

๑ อ่านหนังสือนี้เหมือนมิตร

ประกอบให้คุณได้เหลือหลาย

๑ ผู้เขียนเขียนอ่านฉลาด

ดุจทรัพย์ประเสริฐแสน

๑ ผู้ใ้การอ่านเขียน

เปรียบเหมือนปลั่งใน

รูปนางถม สุธาดา เจ้าของ

ป็นเพื่อนคิดประจำกาย

บังเกิดชนไม่ขาดแคลน

จึงเป็นปราชญ์ในดินแดน

ที่มีอยู่ในโตไทย

ไม่พากเพียรทำอะไร

ปลั่งก็เช่นกัน

นางถม สุธาดา เจ้าของ,

ตำแหน่งงานเลขที่ ๔๔๑ เขิงสะพานแม่น้ำศรี พระนคร

ก็ ชง บรรณาธิการ, และ ผู้จัดการ,

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์สยามสมัย

หนังสือชาวกับดำ

วันจันทร์ที่ ๒๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

ความจำนงค์หมายของเรา

กับเพื่อนหนังสือพิมพ์

ตามที่เราได้อุทิศขึ้นมาสู่โลกหนังสือ

พิมพ์ในยุคนั้น เราขอแสดงความจำ

นงค์หมายของเรากับเพื่อนหนังสือพิมพ์

ให้เป็นที่เข้าใจได้ต่อกันว่า ความหวัง

และตั้งใจของเราในการทำหนังสือพิมพ์

ตามที่เราได้อุทิศกันแล้ว ก็คงจะไม่ผิด

สักแต่ว่ากับความเจตนาดีของเพื่อนหนังสือ

พิมพ์อื่นๆ ที่มกลน้อย สรุปความอัน

เป็นเช่นนี้ที่เข้าแล้ว เข้มแข็งก็คงจะบัง

ตรงไป ถึงซึ่งความปรารถนาด้วยประการ

อันหาอันเป็นอาทิ คือ

(๑) จำนงค์หมายจะให้เป็นที่ระ

ระโยชน์ต่อชาติภูมิอันเป็นที่รัก

(๒) เพื่อเป็นปากเสียงออกหุดความ

อันเป็นกรรมให้ดำเนินอยู่ในบ้านเมืองคอย

คิดกำจัดข้อดีของต่าง ความอธรรม

อันพึงบังเกิด มีชนจนสุดกำลังที่จะ
ต่อสู้ได้

(๓) เพื่อส่งเสริมพระบารมีพระมหา
กระษัตริย์ผู้เป็นเจ้าชีวิตผู้ทรงทศพิชราช
ธรรมให้แพร่หลาย ด้วยพระเดชานุภาพ
และพระเกียรติกุณ

(๔) เพื่อเป็นการหาอาชีพ

(๕) เพื่อเป็นความบอกเล่าแลกเปลี่ยน
ความรู้ซึ่งกันและกัน

(๖) เพื่อได้สัจจิตเตือนใจเจ้าหน้าที่
ผู้ปฏิบัติราชการทำการเป็นหน้าที่ปกครองชาว
เรา ได้ดำเนินไปตามระเบียบอันเป็นทำ
นองคลองธรรม และกฎหมายแผ่นดิน
ของท่าน

(๗) เพื่อเปิดเผยงานว่าความทุจริต
อันจะบังเกิดผลร้ายต่อบ้านเมือง

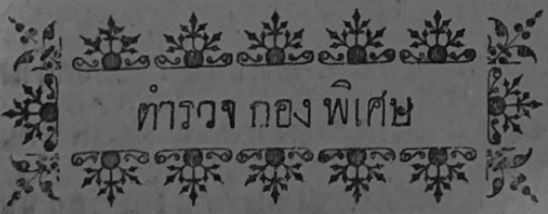
ด้วยความจำนงค์หมายของเราตามข้อ
ความเจ็ดประการนี้ เราเชื่อว่าเป็นความ
หวังและตั้งใจของเพื่อนหนังสืออื่นๆ
เมื่อเราได้ร่วมโลกหนังสือพิมพ์และร่วม
พลังความมิจิตรด้วยความเจตนาจะให้
เป็นสาระประโยชน์ต่อชาติภูมิเช่นนี้แล้ว
จึงไม่เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่เพื่อนหนังสือ

ดื้อ พิมพ์ ด้วย กัน จะ ตั้ง วิวาท และ คอย จ้อง
 ประหัด ประหาร ต่อ กัน ด้วย ความ มุ่ง
 ายหมาย ขวัญ คอย คิด ปอง ร้าย ทำดา
 ต่าง กัน เอง ด้วย เด็ด นัย กต อ บาย ต่าง ๆ
 ่า ฝ่ายใด มี ความ เจ็ดนาทุก วิต ตั้ง กถาวน
 ควร ถือ ว่าเป็น น้ำใจอย่าง สวรรค์แล้ว ความ
 มิตจิตได้ เป็น มิตใจ ต่อ กัน โดยไม่ มีความ
 ปองร้าย รวบรวม รวบรวม พ้อง ความ สัมม
 คี ต่อ กันไว้ นั้น เป็น มง คต และ เป็น คุณ ค่า
 ัน ประเสริฐ ฉันทไคเปรียบ เช่นไม้ กวาด
 ึ่งเพียง แต่เฉพาะอันแล้ว ก็หักได้ ง่าย แต่เมื่อ
 รวม กัน เข้า เป็น กดม เป็น ก้อน เข้า ทั้ง อัน
 ด้วก็ หัก ยาก นึกหนา ขอให้ ดูตัว อย่าง
 ึ่ง เช่น มด ซึ่ง เป็น สัตว์ ตัว นิด ๆ แต่ เมื่อ
 มัน รวม ฝูง กัน เข้า แล้ว มัน ก็ สามารถ ตาก
 ญุ่ของ ที่ ใหญ่ ๆ กว่า ตัว ของ มัน ไป ได้
 หลาย เท่า ฉนั้น เดี๋ย หนึ่งดื้อ พิมพ์ ถ้า
 ร่วม พร้อม พ้อง กัน ตะโกนให้ ระเบ็งเซ็งแล้ว
 อำนาจ ของ น้ำเตี้ย ที่ รวม กัน นั้น ก็ จะ
 กลาย เป็น สวรรค์เตี้ย บันดาลให้ กก ก้องดังนั้น
 ห้วนไหว สักงาน เด็ดก่อนได้ เหมือน กัน ดังเช่น
 ภาตคติใน หนึ่งดื้อ อิศรญาณ ท่าน ว่า “แต่
 เสา หิน แปก คอก คอก เป็น หดัก คนไป
 ผดัก มา ผดัก รุ้จัก ไหว” ฉนั้น เป็น ต้น

ด้วย ประการ เหล่านี้แหละ เราของ แต่ง
 คน ต่อ เพื่อน หนึ่งดื้อ พิมพ์ ทั้งหลาย ว่าเรา
 ไม่มีความปราถนาจะ กร้าว ร้าว ก่อ เหตุ ให้
 เกิด เป็น ความ วิวาท ขึ้นในหมู่ เพื่อนหนึ่งดื้อ
 พิมพ์ ด้วย กัน เลย ด้วย เรา เห็น ว่า การท
 จะ วิวาท กัน จน ถึง ปรึกษาสงคราม ปากก
 ฎา แต่ง ความ เกลี่ยคชังต่อ กันอันเป็น ส่วน
 ิวบุคคต จน ถึง กับ เกิด เหตุ เด่น เพ่ง
 ทพ ทอง แก่ กัน แดก เขา อัฐิ ผู้ อ่า น ไม่ เป็น
 การสมควรแก่ผู้ เป็น สัมมา ทิถิควร ประพฤติ
 ความ ใต้ เถียง ความ เห็น ใน หมู่ หนึ่งดื้อ พิมพ์
 ด้วย กัน บางที ก็ เป็น ขรรวม คาใจ เมื่อ ความ
 เห็น ผิด แยก แยก ต่าง กัน แต่ คดีต้อง พุท จากัน
 ให้ เป็น น้ำใจถูกผู้ ชาย และ ด้วย ความ สดุดภาพ
 แต่ ก็ยังมี อยู่ บ้าง ใน เพื่อน หนึ่งดื้อ พิมพ์ บาง
 ฉบับที่ ไม่ บัง ควร จะ ได้ รับ ความ มงคเว็นความ
 ประหัดประหาร จาก หมู่ หนึ่งดื้อ พิมพ์ ด้วย กัน
 คือ หนึ่งดื้อ พิมพ์ ฉบับใด ที่ ไม่มี “ปริณิ
 บิต” และ ตั้ง อยู่ ด้วย ความ ไม่ สัมควร กับ
 ฐานะตาม สดุดภาพของ หนึ่งดื้อ พิมพ์ ที่ ควร เป็น
 ดังนั้นดังได้ เห็น แนชัด ร่วม พ้อง กันมานานจน
 เป็นที่ เชื่อ แน่ แล้ว ว่า เป็น หนึ่งดื้อ พิมพ์ เปะ ปะ
 ไม่ เป็น หดัก เป็น ถาน อยู่ กับ ร่อง รอย ความ
 สดุดภาพ ที่ สัม ควร จะ ต้อง เป็น หนึ่งดื้อ พิมพ์

ที่ดัดให้ เป็น ที่ เชื้อ ถือ ส้ม ควร เป็น วัตถุ ถวาย
 อันเป็นสาระประโยชน์ มีแต่จะนำมาด้วยความ
 เลื่อม เดียว ไม่ คุ่ม กั้น กับ ที่ จะ ทำ สาระ ประ
 โยชน์ อย่าง เช่น หนังสือ พิมพ์ ที่เป็น ครั้ง
 ท่อน เป็น หัว มัง กุท้าย มัง กง ฉนั้น ก็ ควร
 ต้อง ช่วย กัน ขนาก ตี เคียน ด้วย ความหวัง ตี
 คอ เขา เพื่อให้ เขา คิด กัด บั ใจ จัด แจง กัด บั
 คิว เปด ย่น สภาพ ความ ดำ เนิน กิจการ ณ์ ของ
 เขา เดี่ยว ใหม่ ให้ พ้น จาก ความ โด เด้อ น
 ไม่ เป็น แก่น สสาร แต่ อย่ง ไร ก็ ดี ความ ปรัก
 ปรำ นั้น จะ ต้อง พัง ก่อ าว ถึง แต่ เพียง หน้า เดียง
 หรือ ล้วน สภาพ กับ กิจการ ณ์ เท่านั้น
 ด้วย ความ จำ นงค์ หมาย อัน เป็น ล้วน เฉพาะ
 ศิว บท กติ ผู้ เป็น เจ้า ของ หรือ คิด ทำ ตาย ต่าง
 หนังสือ พิมพ์ นั้น ตาม ที่ ได้ แด่ ดง ความ จำ นงค์
 หมาย ของ เรา เพียง เท่านั้น ขอ ให้ เป็น ที่ เข้า
 ใจ กัน เกิด ใน หมู่ เพื่อน หนังสือ พิมพ์ ด้วย
 กัน นั้น

โดย ยก เหตุ ผล ต่าง ๆ ขึ้น เป็น อุทาหรณ์ ตาม
 ส้ม ควร กับ ได้ มัย เรา เห็น พ้อง ด้วย จึง
 ขอ เดิม ท้าย เพิ่ม ต่อ อีก สัก หน่อย ตำ รวจ
 กอง พิเศษ นั้น ไม่ใช่ ต้อง การ แต่ เฉพาะ ให้ ได้ มี
 จำนวน คน ให้ มาก ขึ้น อย่ง เดียว ด้วย บัด นี้
 ถึง เวลา ที่ ส้ม ควร จะ จัด การ “ ออร์ แคน
 ไนซ์ สด เต็ม ” คือ แก่ ไชระ เบียบ วิชการ
 เลี้ยว ใหม่! เพราะ การ โจร ผู้ ร้าย ดำ เนิน
 ำ วหน้า เปด ย่น แปลก ไป จาก ตาม ขรรมา โดย
 รวด เร็ว นึก กิจการ ณ์ ของ ตำ รวจ กอง
 พิเศษ ดัง ที่ เป็น อย บัด นี้ บาง ที่ ถึง กับ
 ำ ตาม ความ ดำ เนิน ของ กาว ผู้ ร้าย ไม่
 ค่อย ทน ท่อง ที่ จับ ไม่ได้ ไถ ไม่ ทน เพราะ
 วิช การ ผู้ ร้าย ได้ บัง เกิด ขึ้น ด้วย ความ ประ
 ดิษฐ์ อย่ง ใหม่ ๆ จน เหตุ ือ เทบ จะ นึก ถึง
 แดะ ตาม ทน ความ กระทำ ของ มัน ด้วย
 เจำ นำ ที่ มค้อย จะ ได้ คด คาค การ โดย คำ ึ่ง
 ดอง นำ จัด การ ก้าว สกัด ดัง ดัก หน ทาง
 ของ มัน ัว เดียว ก่อน ต่อ รั ดัก คอ เมื่อ
 บัง เกิด เหตุ ร้าย ขึ้น เด่ว ัจ แด่ว ถึง สำ คญ
 ของ ตำ รวจ กอง พิเศษ ควร จะ ทำ การ สกัด
 ดอง นำ บ้อง กัน เหตุ ัว เดียว ก่อน อย่า ให้
 ทน เหตุ ร้าย ได้ บัง เกิด ขึ้น เดียว แด่ว ตัก ว่า
 ที่ จะ แก่ หรือ สืบ ล้วน จับ กุม คอ เมื่อ ภาย หลัง

อนันต์ ด้วย หนังสือ พิมพ์ สยามราชฎี
 ได้ กล่าว เมื่อ วัน ที่ ๓๐ เดือน นี้ ถึง เรื่อง
 ส้ม ควร เพิ่ม จำนวน การ ตำ รวจ กอง พิเศษ!

ควร ระวัง อย่าง เช่น พุดกัน ว่า “ กัม ไหว
 เสีย ก่อน ตัก ว่า แก ” ความ ดี ความ ชอบ
 ที่ได้ ปฏิบัติ ราชการ นั้น อย่า ถ้อ ว่า การ
 จับ กุม ผู้ร้าย ได้ ตัว ผู้ ทำร้าย นั้น เป็น ความ
 ดี ความ ชอบ ควร ถ้อ ว่า ความ สงบ ราม
 ความ ปราศ จาก การ โจร ผู้ร้าย นั้น และ เป็น
 คุณ ความ ดี ความ ชอบ ที่ คน ได้ ปฏิบัติ
 นำ ที่ ผลิตอง พระเดช พระคุณ ราชการ วิธี
 ตาม ที่ เรียก กัน ว่า จับตัว เขา บัง นั้น ใช้ ไม่ได้
 การ ที่ จะ ระวัง ปราบปราม ต่อ เมื่อ เกิด เหตุ
 ขึ้น แล้ว นั้น เท่า กับ เป็น วิธี อย่าง เช่น “ ชี
 ข้าง จับ ตัก กระแต ” หลุด ถ้า คัญ ที่ จะ
 จัด การ ตำรวจ กอง พิเศษ ให้ ดี ขึ้น ทน ท่วง
 ที่ได้ ทน ได้ สมัย ก็ คือ ทน เงิน และ ยานพาหนะ
 เป็น สำคัญ ยิ่ง กว่า อื่น ๆ ด้วย สมัย นั้น เงิน เป็น
 แก้ว ด่าง พัด นึก มี เงิน แล้ว ก็ สามารถ
 ช้อ เขา ได้ แทบ ทุก อย่าง ฉะนั้น ตำรวจ กอง
 พิเศษ ต้อง มี ทน ด่าง ของ ไว้ ใช้ จ่าย ได้ คต้อง
 สดวก มาก กว่า ทน ของ ผู้ร้าย ยาน พา
 หนะ ต้อง มี ให้ ดี กว่า ที่ ผู้ร้าย จะ หา ใช้ ได้
 ด้วย ความ มี เงิน ใช้ คต้อง นั้น ทำ อะไร
 ก็ได้ ถ้า เร็ว ผล สัมหมาย สดวก ดาย เร็ว ดี ยิ่ง
 กว่า อย่าง อื่น คน มั่ง มี อาจ ช้อ คน จน ได้ ตาม
 ความ ปราศ ณา ด้วย ธรรม ตา มนุษย์ ทุก คน

ยัง ชีวิต อยู่ ได้ ด้วย เงิน ด้วย ความ จำ เป็น
 ต้อง กิน เขา เงิน เป็น ของ แลก เปลี่ยน กับ สิ่ง
 ของ ที่ จำ เป็น เดียง ชีวิต
 ประการ หนึ่ง ผู้ ที่ จะ รับ ราชการ เป็น นำ
 ที่ กอง ตำรวจ พิเศษ จะ ต้อง เป็น ผู้ ทรง
 คุณ คุณ มี ความ รู้, ความ สามารถ, ความ
 ฉ่องไว รัจก ทาง ทน ที่ ได้, มี ความ เฉลียว
 ฉลาด ไหวพริบ เท่า ทน ผู้ร้าย หรือ ตัก ว่า
 ความ ฉลาด ของ ผู้ร้าย ทั้ง ต้อง เป็น ผู้
 อยู่ใน คัด ใน ธรรม และ มี หน้า ใจ ถ้า หา ญ จะ
 รัก รัก ตัก ต่อ นำ ที่ พร้อม ด้วย ความ ช้อ สัตย์
 สุจริต ทั้ง มี หน้า ใจ เมื่อ ความ เมตตา
 มี ความ กรุณา ต่อ ไฟร์ พ้า ข้ำ แผ่น ดิน ของ
 พระ ผู้ เป็น เจ้า ที่ อยู่ ด้วย ความ สัม มา ชาติ พิ
 ต้อง เป็น ผู้ ถ้อ มั่น อยู่ใน ภาษิต พระบรม ภา
 โสวาท ที่ได้ ไป รด เกตุ ๆ พระราชทาน ให้
 แก่ เลือ บำ อั้น มีความ ว่า “ เสีย ชีพ อย่า เสีย
 สัตย์ ”
 ประการ หนึ่ง จะ ต้อง เป็น ผู้ ใจ งาม อด ความ
 ดับ เขา ไว้ ให้ อยู่ อย่าง กอด รัน ไม่ ให้ มี ทน
 ทาง เบ็ด ปลด อย ความ ดับ ที่ คน รัษา อยู่ นั้น
 ให้ รัว ต่า ออก ไป ได้ คือ มิ ได้ แดง คน
 คุย อด บัง ให้ เขา รัจก หรือ อาศรัย ช้อ ไป ถึง
 ดับ ไว้ สำหรับ กัน โสค คน เถ่น ดัง เช่น เบน

โปติสต์ฉบับฉบับนี้

วิธีการจับส่งด้อยไม่ควรใช้ ด้วยเป็นวิธีทั้งดีและชั่วระคนกัน บางทีถ้าส่งด้อยผิด อาจจะทำให้คนดีกลับกลายเป็นคนชั่วไปได้ ถึงสำคัญอันควร บรรจงทำให้เต็มฝีมือและความรู้, ความพยายาม, ก็คือ การสังเกต รอย ความผู้ร้าย การสืบค้น จับ หา หลักถาน, การสืบ ร่องรอย และ เหตุผล ของผู้ร้าย, รู้จัก ช่ง ที่ มี ผู้ ชุ่ม ชุ่ม นุ่ม ของผู้ร้าย, เมื่อจับแล้ว ก็ ต้อง จับให้มัน และให้ ได้ ตัวจริง มี หลักถาน พิสูจน์ให้ ศาสต เห็น ปรากฏ ลงโทษได้ โดยเพียงพอ จน ไม่ต้องให้ ศาสต ให้ ประโยชน์ แก่จำเลย ตาม กฎหมาย การ ทั้งปวง อย่าทำโดย สพร่าว ความผิด ผลตามให้ ผู้ร้าย ที่ เป็น ตัวจริงนั้น หลักเตียง พันหลัดตอด พันมือไป ได้ ด้วยความ ไม่ รอบ คอบ หรือไม่มี ใหว่ พริบเท่าทันผู้ร้าย ๆ หลัดตอด พันมือไป ได้ ครั้งไร ความ เต็ม อำนาจ ดั้นความ กัดเกรง อัน เป็นเหตุ จะทำให้ ผู้ร้าย กำเริบ ก็ จะ บังเกิด ทว ฆน ทุก ครั้ง

ความ กระทำ ทั้งปวง ต้อง ทำด้วยความระมัดมอม อย่าต้องให้ ถึง ใช้ กำถัง และ อำนาจได้เท่าไร เป็น การ ดี ความ ประพฤติ

ต้องงดเว้นจากความ กร้าวร้าว ความอาฆาต พยาบาท มาตราร้าย อันเป็นส่วน ตัวบุคคลอย่าเอามาปน คณะใน เวลาทำหน้าที่ ควร มีความ เสมอเมื่เมตตา จิตร์ให้แก่ พลเมืองของท่าน โดยทั่วหน้า อย่าเห็น ว่าทุกคน เป็น ผู้ร้าย หรือ คาด โนม หน้า เขา ว่า เป็น คนดี เดียวที่ เดียว เมื่อเวลา ตาม ปรกติ ต้อง นึกว่าทุกคน เป็น คน ดี ต่อ เมื่อได้ ได้ ส่วน จับจับ แท้ และ ได้ ร่อง รอย ถ่อง แท้ แล้ว จึงถือ ว่าผู้มัน เป็น ผู้ร้าย ผู้ มีคุณ คุณ ดี กต่าง นี้ ถึง แม้ หาก ว่า จะหา ตัวได้ ยากและ มี น้อย ใน ชั้น คั้น แต่ ถ้าให้ ผล ประโยชน์ เพียง พอ กับ การ ที่ จะ ทำ ด้วย ความตั้งใจ พยายาม แม้ หาได้ แค่ สักคน เดียวก็ ยัง ประโยชน์ ของ ราชการ ใน กอง ตำรวจพิเศษได้ ดีกว่า โปติสต์ปากโป้งที่ มี เกดอนเมือง อยู่ ณ บัดนี้ คง ร้อย คน และ ด้วยอย่างไร ก็ ดี ตามภาษิต ท่านกล่าว ว่า “กรุงศรี รอยทช ยาไม่ ดั้น คน ดี กระ วี่ ฤฯ แต่ง แหตงดยาม” นั้น เป็นความ สมจริง ไม่ มีผิดผู้ ที่ เข้ารับ ราชการ เป็น นำที่ กอง ตำรวจพิเศษ เป็น ผู้ ที่ จะ ต้อง ฝ่า ความอันตราย มาก อยู่ ฉนั้น การ ที่ จะ ให้ ผล ประโยชน์ ต้องให้ จน พอ ค้ม เดียง ตัว และ

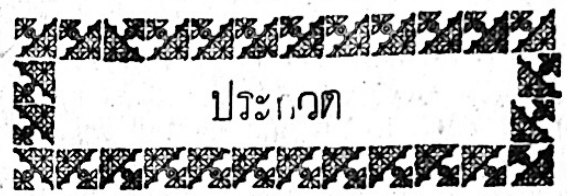
ครอบคลุกันได้ อยู่ เป็น ปกติ ศุข ไม่ ขาด
แกล่น จนต้องให้ คำนึงถึงกิจการณ ที่ จะต้อง
หาผล ประโยชน์ ทางอื่น รางวัลค่า ทำ
คุณ ความดี ความชอบ หรือ สิ้น บัด ต้องให้
อย่าง รา คาแพง ให้ สม กับ ประโยชน์ ตาม
ที่ได้จากการที่กระทำ นั้น

การใช้ อำนาจ และ ก้าวถึง ความ จับกุม
ปณนาคี ของตำรวจ แจ่งที่ รับ ราชการ ถวาย
ครอง แบบ ประจำ ราชการ

ตามที่พูดทั้งนี้ ไม่ใช่ด้วยความคิด, ขอด
ดี ขอด ความ รู้ หรือ ขอด ฉลาด, อย่าง ที่ ว่า
“ ล่อน จรเข้ ให้ ว่า ย่น้ำ ” แต่ ประการใด
เลย

ที่ กล่าว พูด ตาม ฮัตโน มติ ทั้ง นี้ แม้
ผิด พลาด ถ่วงเกิน ประการใด ต้อง ขอรับ
ประทาน อภัยโทษ ต่อ เจ้า นาคี เพราะเป็น
ความ ที่ ตั้ง ใจ เขียน ด้วย ความ เจตนา ดี ต่อ
กิจการของตำรวจกองพิเศษ ทั้งถือคนว่าเป็น
คนไทย คนหนึ่ง อันเป็นไพร่ พ้า ข้ำ แผ่นดิน ของ
พระผู้เป็น เจ้า ที่ จำจะต้อง พื่อ อาศรัย บาร
มี อยู่ใน ความ ค้ำ ครอบ ของ กรม ตำรวจ
พระนคร ชาติ แม้ หากว่า มี เพียง มีสติ
คิด ด้วยบ้าง ก็ พอ จะ ได้ นอก ตา หัด บั ด้วย
ความ เชื่อ มั่น ใจ ไว้วางใจ ต่อ ความ ค้ำ ครอบ

บ้อง กัน ของ ตำรวจ จะได้ หมด ห่วง สิ้น กัง
วอด สก สก ทำใจ กัดเกรง ขาม ต่อ การ โจร
ภัย ฌนั้น ๆ

ประกาศ

ประกาศเดี่ยวกระบาด ต้องการ ให้ ตั้ง
เวย

ประกาศความเฉยเมย ต้องการ ให้ ข
เกยจ

ประกาศความเบียดเบียน ต้องการ ให้
เยียดยัด

ประกาศทุนจำกั ต้องการ ให้ ด้ม้ดระ
ถาย

ประกาศเป็นนาย ต้องการ ให้ ช่วย
บ่าว

ประกาศเป็นสาว ต้องการ ให้ เป็นพรหม
จาร

ประกาศความขอดดี ต้องการ ให้ ตั้ง
ประกาศทำโง่งม ต้องการ ให้ ตกใจ

ประกาศความจัญไร ต้องการ ให้ ประ
พฤติชั่ว

ประกาศความกลัว ต้องการ ให้ ขขาด
ประกาศความฉลาด ต้องการ ให้ มิ

ความรั	เด่นไม่ เข้าเรื่อง	
ประกวด ให้นำเอ็นดู ต้องการให้ นึกถึง	ประกวด ความ เบื้อง	ต้องการให้
ดาว	สู้ รุ่ย รุ่ย	
ประกวดการจ้างผดายุ ต้องการให้ นิบ	ประกวดความสบาย	ต้องการให้มี
หาย	ความศุขใจ	
ประกวดความเสี่ยตาย ต้องการให้ นึก	ประกวดความพันไทย	ต้องการให้
หวง	ระวงค์	
ประกวดความล่อลวง ต้องการให้	ประกวดเป็น ท่านชรัจ	ต้องการให้
โกหก	อยู่ อด	
ประกวดความล็กกระปรก ต้องการให้	ประกวด ความ ไทรมนัส	ต้องการให้
เปรี๊ยะเปื้อน	เดื่อ ร้อน	
ประกวดความเหมือน ต้องการให้	ประกวดการกินแก้วนอน	ต้องการ ให้
คล้าย	เป็นหม	
ประกวดความ นิบหาย ต้องการ ให้	ประกวดเป็นเจ้าของ ต้องการ ให้ เกย	
เด่นพนัน	ผู้หญิง	
ประกวดความขยั้น ต้องการให้ ห่มัน	ประกวดเป็นปลิง ต้องการให้ สู้บเดื่อ	
ประกวดความตั้งตัน ต้องการให้ คอ	บระกวดความดเดื่อ	ต้องการให้
ประกวดเป็นคำพรอ ต้องการให้ เป็น	เกิดโม โท	
ดีดู	ประกวดเป็นนักเตงโค	ต้องการให้ เก่ง
ประกวดความช่างพูด ต้องการให้ คอ	ประกวด ให้ เจริง	ต้องการให้ เต้นเบี่ย
แหด	ประกวดความเตี่ย	ต้องการให้ เป็น
ประกวดความดำระแน ต้องการให้	หัวประจบ	
ชุกชน	ประกวดความบัตขบ	ต้องการให้ ไร่
ประกวดความดับประคด ต้องการให้	ประกวด ความ อ่า ไอ	ต้องการ ให้

ตำรวจ

สนิท

ประกวดการชกมวย ต้องการให้เป็น
พระยา..

ประกวดความศักดิ์สิทธิ์ ต้องการให้
แกตั้งท่า

ประกวดความเห็น ต้องการให้เป็น
หนังสือพิมพ์

ประกวด ความ ระวัง ต้องการ ให้
ประพาศิเหตุแหวก

ประกวดเป็นชาวม ต้องการให้เป็น
เมียเจ้า

ประกวดอุทริแปลก ๆ ต้องการให้เป็น
ของไม่เคย

ประกวดความเก๋มเท่ก ต้องการให้
โลก

ประกวดความเย้ย ต้องการให้คำ
ประกวดเป็นบ้า ต้องการ ให้ นัคยา

ประกวดการพาโต ต้องการให้พูดชัด

นัค

ประกวด ความ รมัด ต้องการ ให้

ประกวดกับดีดิว ต้องการให้ทำรณ

รอบคอบ

ประกวดความมีบุญ ต้องการให้เอา

ประกวดความนังหอบ ต้องการให้
เห็นอย

เข้ากระเป่า

ประกวดความเมื่อย ต้องการให้หนด

ประกวดการรับเหมา ต้องการให้ได้
ค่านายหน้า

ประกวดการไต่หนด ต้องการให้

ประกวดเป็นขี้ขี้ ต้องการให้มุด

เหมือนเจ้าพระยา....

ประกวดความมุ่มมู ต้องการให้เดิน
เบี่ยงแก คิว

ประกวดความรัก ต้องการให้หลง

ประกวดความตรง ต้องการให้พูด

ประกวดเป็นวัว ต้องการให้เป็นคนโง

จริง

ประกวดกับคนไซ ต้องการให้ทาน

ประกวดความหยิ่ง ต้องการให้จอง

ประกวดความประจาน ต้องให้ โด่งดัง

หลง

ประกวดความข้ง ต้องการให้ล้มหน้าหน้า

ประกวดชนหัวพอง ต้องการให้กัถว

ประกวดกับหมา ต้องการให้เป็นตำรวจ

ประกวดความพันพัว ต้องการให้ตี

เตว

ประกวดความเหตอเบื้อ ต้องการให้
หมดความเชื่อ

ประกวดความ เบื้อ ต้องการให้
คร้าน

ประกวด ความทรมาณ ต้องการให้เร็ด

ประกวดความดำเร็จ ต้องการให้แ็ด

ประกวดเข้าแลว ต้องการให้เปนระ
เบียบ

ประกวดความเงียบ ต้องการให้อยู่ระ
โหลวน

ประกวดความรำคาญ ต้องการให้
ถ่วงายใจ

ประกวดความจับไร ต้องการให้เป็น
เด่นยศ

ประกวดความยัดเยียด ต้องการให้ยอมรับ

ประกวดความด้นปลับ ต้องการให้
โกหก

ประกวด การ อุดามก ต้องการ ให้
ชมชื่น

ประกวดความแตกคั้น ต้องการให้ลือ
กระฉ่อน

ประกวดการปากบอญ ต้องการให้พูด
พด้อย

ประกวด ความ อร่อย ต้องการ ให้

โธสารถ

ประกวดความสับถ ต้องการให้เขาเชื่อ
ประกวด ความเกือ ต้องการ ให้

อุดหนุน

ประกวดเพน ท่าน ชุน ต้องการ ให้
นายขอ

ประกวดเพนหมอ ต้องการให้รักษา

ประกวดเพนฝรั่งมั่งค่า ต้องการให้ โก่อ

ประกวด การ ใจ ต้องการ ให้ เปน
วังขวัญ

ประกวดการพนัน ต้องการให้ เปน หัว
น่านายอากร

ประกวดยกอุธาหรณ์ ต้องการ ให้ เปน
ดีอย่าง

ประกวดความอำพราง ต้องการให้เบ็ด

ประกวดกำความผิด ต้องการให้ทำ
ความชั่ว

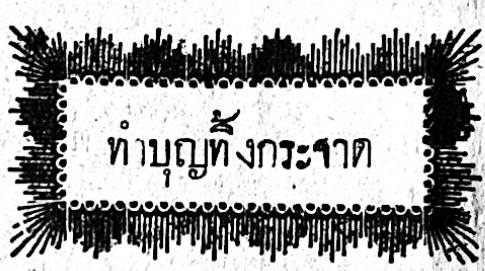
ประกวดความเมามัว ต้องการให้ตง

ประกวดความประดังค์ ต้องการให้
อยากได้

ประกวดความไว้วางใจ ต้องการความ
เชื่อถือ

ประกวด ความ เด่าลือ ต้องการให้

- แข่งแกร่ง ปรารถนาความ พุด แก่ ต้องการให้
- ขอโทษ ปรารถนาความเป็นไต่ต ต้องการไม่ให้
- มีเมีย ปรารถนาการคลอดเคตย ต้องการให้
- เคยคุ้น ปรารถนาความอดทน ต้องการให้
- บำรุงญาติ ปรารถนาเป็นนักปราชญ์ ต้องการให้
- อดรู้ ปรารถนาเป็นหมอกุ ต้องการให้
- ปรารถนาความเป็นสหาย ต้องการให้
- อดทนเพื่อน ปรารถนาความแซ่เขื่อน ต้องการให้
- เดี่ยวชู่ระ ปรารถนาความชนะ ต้องการให้ยอมแพ้

ทำบุญทั้งกระจำต

ก็ระดังดอยตม มา ประสับ ไต่ตว เราว่า
 เจ้าคุณผู้หนึ่ง เมื่อท่าน ได้ทราบข่าว
 แล้วว่า ท่าน จะ ต้อง ออก หลุด ดอยพัน

ไปจาก นำที่กตัม คิน เข้าสู่ รั้งเดิม ท่าน
 จึง มี การ ทำบุญ ทั้ง กระจำต ใหญ่ ให้เป็น
 ทาน แก่ ลูกน้อง เฉพาะ แต่ ในคณะ ของ
 ท่าน แทบ ทั่ว หน้า

โดย นัย ว่าท่าน จักการขอเงินเดือนเพิ่ม
 ขึ้น ให้ แก่ พวก พ้อง ของ ท่าน มากบ้าง
 น้อย บ้าง ตาม สภาพ ของ บุคคล

เมื่อท่าน สดระ นำ ที่ ให้ แก่เจ้าคุณผู้มา
 ใหม่แล้ว ท่านกลับ ไปสู่ รั้งเดิม นั่งกินสบาย
 อดุรราว กับ ว่า “หนูตักคุมข้าวสาร”

ฝ่าย เจ้าคุณ อีก ผู้ หนึ่ง ซึ่ง ได้ท่าน
 เป็น ที่ พึ่ง มา แล้ว ยัง ตก ค้าง เหล็ดอยู่
 ข้าง หลัง มี ความ คิด ถึง บุญคุณ ความ อุ
 ภาวระ ที่ ตนได้ ตั้ง ศัก ฐน ได้ เป็น เจ้าคุณ ก็
 เพราะท่าน จึง คิด จัก แจง ตั้ง การ เรี่ย
 ราย ฐน เพื่อ เก็บ เอา เงิน จาก กระบ่า
 ผู้ น้อย ไป ทำ ของ บั หู ธิ จะ ให้ เจ้าคุณ นาย
 เก่า เป็น ที่ ระดีก การ เรี่ย ราย ได้ดัง มี
 กัน แล้ว พวก ที่ ได้รับ ความ เป็น ที่ พึ่ง
 บารมี นาย เก่า ก็ มี ความ บิ ตย ิน ค์ เข้าช่วย
 ออก เงิน ให้ ใน การ เรี่ย ราย แต่ อีก ฝ่าย
 หนึ่ง ซึ่ง เป็น จำพวก มี กรรม ที่ ไม่ ได้
 รับ ความ อดทน ธิเอ เพื่อ แต่ อย่าง ไร ค้วย

อย่าง เช่น กบฏ มาจาก ตระกูล มณฑล กู
 เก๋ และ มณฑล พายัพ เขา ก็ ว่า เขา ลง
 มา ด้วย การ ที่ เขา เด็ก ต่าง ต่าง หอ เมือง
 ลง มา เก็บ นั้น เป็น เครื่อง นำ หวาด เสียว
 และ เป็น ช่อง ทาง ที่ เด็ก ต่าง ผู้ ต้อง กรรม
 นั้น จะ ดำเนิน ไป สู่ ความ หายหระ มาก
 กว่า ที่ จะ ได้ รับ ความ เจริญ ตาม ขรรษา
 อัน เป็น พดเมือง ดี ถ้า เคารวะ ที่ ดี ผู้ คู้ ม
 ได้ อยู่ เป็น คู่ ครอง คู่ ผัว ตัว เมีย กัน ตาม
 กฎหมาย ก็ เป็น เศรษฐี บุญ คุณ พระช่วย แต่
 ถ้า เกิด ความ เบื่อหน่าย สละ ละทิ้ง เสีย เมื่อ
 ไร ก็ ไม่ ต้อง สง ไล่ย โดย ด้วย ความ จำเป็น
 ที่ ทำให้ หญิง นั้น ต้อง จำใจ ไป สู่ ความ ชั่ว
 โดย ทนตาเห็น เพราะ เด็ก นั้น เป็น ผู้ ไม่ เคย
 ถิ่น และ ไม่ มี ผู้ รั้ง รั้ง มัก คู้ น หมด หน ทาง
 เข้า ก็ ต้อง ด้ง ลง สู่ ความ ชั่ว เท่านั้น ดัง
 ที่ มี ตัวอย่าง มา แล้ว เป็น เช่นนี้ พระราช
 นิยม ของ สมเด็จ พระพุทธเจ้า หอวง บิยะมหา
 ราช ได้ ทรง ห้ามไว้ เป็น เต็ด ขาด ถึง เรื่อง ข้ำ
 ราชการ ไป เมือง ตาว เขา ผู้ หญิง ตาว ทำเมีย
 มี บัง ชัด อยู่ แล้ว จึง ไม่ สมควร กับ ข้ำ
 ราชการ ที่ จะ ประพฤติ ผ่า ผืน พระราช นิยม นั้น
 หนึ่ง เงิน พด ศึกษา ก็ มี ชาว เมือง ๆ ถึง การ
 ที่ เงิน เป็น อัน ครทาน ไป บ่อย ๆ ซึ่ง เป็น เวลา

ไม่ ก็ มาก น้อย ก็ เกิด มี เรื่อง รวดราว ไฉน
 หลาย เรื่อง แล้ว ฉนั้น กระทรวง ศึกษา
 อัน มี น้า ที่ เป็น ครู คน ไม่ สมควร อย่าง ยิ่ง
 ที่ จะ ให้ เกิด มี เหตุ ร้าย อัน ไม่ สมควร เช่น นั้น
 ถ้า ไม่ ระวง ให้ ดี ครัด ความ เชื่อ ถือ จะ เสื่อม
 เสีย หระ รบ ขอ ได้ โปรด พิเคราะห์ ให้ มาก ๆ
 สำหรับ กิจการ นั้น ข้าง นำ คือ ไป
 เมื่อ ผู้ ชาย มี มิต จิต ฌัน ที่ ไค ผู้ หญิง
 ก็ ควร มี มิต ใจ คอบ บ้าง ! ผู้ ที่ ขัน รดวาง
 อยู่ เสมอ คง ได้ เห็น ประจักษ์ กับ ใน ตา
 แทน ทุก ๆ วัน หรือ เคย ได้ ถก กับ
 ตัว เอง มา แล้ว คือ เวลา ที่ ผู้ ชาย หนึ่ง ไป
 บน รดวาง ด้วย ความ ปกติ เมื่อ มี ผู้
 หญิง มา ขัน รด ใน ขณะ ที่ หนึ่ง ไม่ ว่าง
 ผู้ ชาย จำเป็น ต้อง ถก ขัน ยืน ปลด ยอ ที่ หนึ่ง
 ให้ กับ ผู้ หญิง โดย แ่คง อภัย คัย สฎภาพ
 ให้ แก่ เพท ที่ อ่อน แอ อัน เป็น จรรยา
 ของ สฎภาพ ขน แต่ ฝ่าย แม่ ผู้ หญิง ไม่
 ได้ แ่คง จรรยา ความ สฎภาพ คอบ แทน โดย
 แม่ แ่ สฎ นิด เตียว แต่ เพียง กัม ศิวัระ
 หรือ ยัม แยม คอบ ขอม ใจ สฎ น้อย หนึ่ง ก
 หามิ ได้ ถ้า ยัง เป็น นางสาว นักเรียน
 ด้วย แล้ว ก็ ยัง แ่คง ความ ว่าง ถ้า ขมึง ทัง
 มาก ขัน นี้ อย่าง ไร กัน เถ่า หอ น้า ถึง

ดีชั่วร่วม ประดัง
ยากนัก หากจะชี้

ปน แปลก กัน นาน
ยัง ถ้า เงิน แดง

เรื่อง ชน ต่างต่าง เขาเมือง

ตาม เหตุ ที่ หนังสือพิมพ์ สยาม ราชวัตร
ลง ความ เห็น เอกชน เรื่อง คน ต่าง ชาติ
เขาเมือง

เรื่อง นี้ เป็น เรื่อง อัน พึง จับใจ เพราะ
มี ความ ตะขิด ตะขวง ต้อง ให้ คำนึง ถึง คิดใจ
อยู่ มิ ไร วาย จน งด เว้น ยัง ใจ ใจ มิ ได้
จึง ได้ เริ่ม เขียน เรื่อง ลง ใน หน้า หนังสือ ของ
เรา เมื่อ ฉบับ ก่อน ครั้น ความ เห็น เอกชน
กล่าว เพิ่ม เต็ม ซ้ำ ซ้ำ อีก จึง ทำให้ เกิด
กัน มี อยากร จับ ปาก กาก วน เขียน ได้ ครอบ
ด้วย เพราะ ว่า เรื่อง นี้ เท่า กับ ว่า “เป็น
นักแดง อด เพง ไม่ได้”

แต่ การ ที่ จะ พุด จาก กัน นั้น ขอ ทำ
ความ เข้าใจ ต่อ กัน เสีย ก่อน คือ ต้อง
พุด จาก กัน ด้วย ถ้อยคำ อย่าง ฉันทน์ หน้า ใจ ถูก
ผู้ ชาย ที่ ร่วม ชาติ และ ด้วย วาจา อัน สภาพ
ต้อง พุด กัน จน ให้ ใจ เวียง เห็น ชาว เห็น คำ
พ้อง กัน จึง จะเป็น สาระ ประโยชน์ ได้

ลุดวง ถึง ซึ่ง ความ สำเร็จ ผล สัม มาต ด้วย
หลัก สูตร ของ เรือง น เป็น ของ ไซย์ อัน
เป็น แก่น สาระ ต่อ ชาติ ภูมิ ที่ รัก ของ ชาว เรา
ด้วย กัน ทั้ง มอญ

ตามที่ เอกชน กล่าว ว่า ประเทศ สยาม
ยังมี ที่ รกร้าง ว่างเปล่า อยู่ มาก เพื่อ
เร่ง ให้ พุด เมือง ท่อ วน จึง ต้อง รีบ
ดำริ ให้ เปิด ช่อง รับ ชน ต่าง ต่าง เขา เมือง
ขึ้น ถ้า จะ พุด กัน แต่ เพียง เฝิน ๆ ก็ พอ พัง
ชน แต่ แท้จริง ถ้า คำนึง ให้ จน ถึง แก่น
ความจริง แล้ว คน ต่าง ต่าง มิ ได้ เข้า มา
ช่วย ทำ การ โกง สร้าง หัก ร้าง ถาง พง ช่วย
ประโยชน์ ให้ แก่ ประเทศ ก็ มาก น้อย ด้วย
ไม่ใช่ วิสัย ของ เขา คน ต่าง ชาติ โดย มาก
เมื่อ เข้า มา ถึง ก็ มิ กจะ เข้า มา อยู่ โดย แน่น อด
ยัด อด อยู่ ใน หมู่ ประชุม ชน เบียด ฝืด ฝืด
แย่งชิง ผล ประโยชน์ ที่ ผ่าน หน้า ซึ่ง ได้ เรว
และ คดอง สดวก อย่าง เขา ว่า ทำ งาน ทน ผล
ประโยชน์ ดัง เช่น “ตอย ช้อน กิน ปลา”
โปรด นึก ดู ให้ ตั้ง เกิด เป็น ต้น ว่า
การทำ นา อัน เป็น โภคทรัพย์ สำคัญ สำหรับ
ชาติ ของ เรา เขาก็ มิ ค่อย ได้ ช่วย ลง แรง
ทำ ด้วย เลย ก็ มาก น้อย แม้ แต่ เขา ทำ
(เรื่อง นี้ ยังมี ต่อ)

กิจ การณ์ ของ เรา

๑ หนังสือ ขาว กับ ดำ จะได้ออก
ตีพิมพ์แต่ละเล่ม เดือน ละ ๑ เล่ม วันออก
ไม่ กำหนดแน่ แต่ด้วยความสะดวก แด
คังใจ จะ ออกใน วัน จันทร์ โดยมากถ้าพิมพ์
แล้วทัน

๒ หนังสือ ขาว กับ ดำ จะมี ขาย ตาม
บ้านขาย หนังสือตลอด ทิวพระ นคร เป็นราคา
เล่มละ สิบ สตางค์ ถ้า รับ ตลอด ปี ละหก
บาทต้องส่งเงินล่วงหน้า ก่อนจึง จะจัดหนังสือ
ส่งไปให้

๓ สรรพกิจการ ทั้ง ปวง ที่ เกี่ยว
ข้อง กับ หนังสือ ขาว กับ ดำ ต้อง มาทำ
ความ ตกตง กับ นางถม. สัตธา ผู้ เป็น เจ้า
ของ เว้น แต่ หนังสือ ที่ จะส่ง มาเกี่ยวข้องกับ
เรื่องการตีพิมพ์ ให้ตรงมายังบรรณาธิการ
ณ ที่ สำนักงาน

๔ ค่าตีพิมพ์ประเภทแจ้งความ ราย
ปีเต็มหน้า ๓๕ บาท ครึ่งหน้า ๘ บาท หนังสือ
หน้า ๕ บาท ค่อเดือน รายเดือน เต็มหน้า ๒๐
บาท ครึ่งหน้า ๓๐ บาท หนังสือหน้า ๖ บาท

ราย ตีพิมพ์แล้ว แต่ จะ ทำความ ตกตง กับ
เจ้าของ

๕ หนังสือ ขาว กับดำ และใบ เดี่ยว ทุก
ฉบับ จะต้องมีตรา ของ เจ้า ของ ประทับ ทุก
ฉบับ มิฉะนั้น จะถือว่าทำปลอม และ จะ
จัดการ กับผู้ ทำผิด ตาม กฎหมาย

๖ สำนักงาน หนังสือ ขาว กับ ดำ
เวลานี้ ตั้งอยู่ที่ ห้องเลขที่ ๔๔๓ เจริญพาน
แมนศรี จังหวัด พระนคร

๗ ผู้ที่อยู่ หอเมือง ต้อง การ ขอหนังสือ
ขาวกับดำ จะส่งเงินให้มาทาง ธนาคารใด
หรือส่งตรง แด่ตมบ มาให้แทน เงินก็ได้ ส่ง
ตรงมายังที่ สำนักงาน

๘ หอเมือง ที่มี รถไฟ ส่งผ่าน ไป มา
ได้สะดวก ถ้าผู้ใดต้องการรับ เป็นเอเยนต์
จำหน่าย หนังสือ ขาว กับดำ จะ ให้กำไรค่า
ลด อย่าง งาม ให้มาทำ ความ ตกตง กับ
เจ้าของ

นางถม. สัตธา เจ้าของ

หนังสือพิมพ์ ขาวกับดำ